

Ks. Stanisław Ludwik PIECH

Papieska Akademia Teologiczna w Krakowie

KSIĘŻA DIECEZJALNI Z GALICJI I ŚLĄSKA CIESZYŃSKIEGO – DOKTORZY TEOLOGII UNIwersYTETU WIEDEŃSKIEGO 1809–1918

W XIX stuleciu działały w Wiedniu dwa zakłady teologiczne: Wiedeński Cesarsko-Królewski Konwikt Miejski i Greckokatolickie Centralne Seminarium, w których wychowywali się wybrani alumni z seminariów galicyjskich wraz z klerykami innych diecezji. Wszyscy byli studentami Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Wiedeńskiego. Zarówno w Konwikcie Miejskim, jak i w Greckokatolickim Centralnym Seminarium znajdowało się kilku doktorantów. Działał także elitarny Wyższy Instytut Naukowy dla Księża Diecezjalnych, którego celem była formacja duchowa i intelektualna przyszłych biskupów, profesorów uniwersytetów, wykładowców i wychowawców w seminariach duchownych¹. W instytucie tym wykształcili się liczni księża diecezjalni z Galicji i Śląska Cieszyńskiego, których marzeniem był stopień doktora teologii. Wielu z nich uzyskało laur doktorski na Wydziale Teologicznym *Almae Matris Rudolphinae*. Obok nich stopień doktora teologii osiągnęło także kilku księży, którzy nie znajdowali się w wymienionych zakładach teologicznych. W niniejszym szkicu ze względu na ograniczone ramy artykułu starano się jedynie przypomnieć tych doktorów teologii z okresu niewoli narodowej, których uzyskanie tego stopnia znalazło potwierdzenie w zachowanych dokumentach Uniwersytetu Wiedeńskiego. Przypomnienie to wydaje się być tym potrzebniejsze, ponieważ dziś mało kto kojarzy nazwiska tych księży z ich „wiedeńskim doktoratem” z teologii.

WIEDEŃSKIE ZAKŁADY TEOLOGICZNE

W roku 1802 cesarz Franciszek II otworzył Wiedeński Cesarsko-Królewski Konwikt Miejski (Wiener K. K. Stadtconvict), którego prowa-

¹ S. Piech, *Młodość galicyjska w wiedeńskich zakładach teologicznych (1772–1914)*, „Analecta Cracoviensia” 32:2000, s. 355–363.

dzenie powierzył pijarom². W konwikkie wychowywała się część alumnów Książęco-Arcybiskupiego Seminarium Duchownego (Das Fürsterbischöfliche Klerikalseminar) w Wiedniu i klerycy z innych łacińskich diecezji cesarstwa, szczególnie z archidiecezji ołomunieckiej i diecezji galicyjskich³. W konwikkie przebywali niekiedy także pojedynczy doktoranci przygotowujący swoje dysertacje w Uniwersytecie Wiedeńskim. Konwikt mieścił się przy Universitätsplatz 750. Działał do 1848 roku.

Cesarz Franciszek Józef I w roku 1851 otworzył w Wiedniu Greckokatolickie Centralne Seminarium (Das griechisch-katholische Zentralseminar in Wien) dla wybranych alumnów obrządku greckokatolickiego ze wszystkich diecezji monarchii. Zakład rozpoczął swoją działalność z początkiem roku akademickiego 1852/53. Seminarium działało przy ul. Schönlaterngasse 10. Po otwarciu nowego gmachu uniwersytetu i wyprowadzeniu się tam poszczególnych fakultetów zostało przeniesione do budynków przy Universitätsplatz 1. Greckokatolickie Seminarium Centralne zostało rozwiązane w 1893 roku⁴.

W pierwszej połowie XIX wieku pod wpływem duchownych i świeckich skupionych wokół św. Hlomensy Hofbauera nastąpiło odrodzenie religijne w Austrii. W kręgu oddziaływania św. Klemensa pozostawał Jakub Frint (1766–1834), proboszcz dworu cesarskiego (Hof- und Burgpfarrer), późniejszy biskup diecezji Sankt Pölten. Ten wybitny przedstawiciel austriackiej restauracji katolickiej dostrzegał spustoszenia w szkolnictwie teologicznym dokonane przez józefinizm. Reforma studiów, mimo swoich niewątpliwych osiągnięć na odcinku wprowadzenia do wykładu nowych dyscyplin i metod nauczania, miała przede wszystkim na celu wykształcenie posłusznych urzędników państwowo-kościelnego systemu politycznego. Frint dążył do utworzenia w Wiedniu specjalnego zakładu naukowego dla księży ze wszystkich diecezji monarchii, w którym w duchu odrodzenia religijnego i przewyciężenia józefinizmu wykształciłaby się elita duchowieństwa, przyszli odnowiciele i reformatorzy życia kościelnego i religijnego wielonarodowego państwa Habsburgów.

Na skutek zabiegów Frinta cesarz Franciszek I utworzył w roku 1816 elitarny Wyższy Instytut Naukowy dla Księży Diecezjalnych u św. Augustyna w Wiedniu (Das k. und k. höhere Bildungsanstalt für Weltpriester zum hl. Augustin in Wien). Instytut został umieszczonym w skazanym na

² H. Zschokke, *Die theologischen Studien und Anstalten der katholischen Kirche in Österreich*, Wien–Leipzig 1894, s. 527–528, 1033–1034.

³ A. Wappler, *Geschichte der Theologischen Fakultät der k. k. Universität zu Wien*, Wien 1884, s. 223–224; H. Zschokke, jw., s. 528.

⁴ H. Zschokke, jw., s. 550–556.

wymarcie klasztorze augustianów bosych przy kościele św. Augustyna (Augustinerstrasse 7). Dlatego nazywano go krótko „Augustineum”⁵. Przez pierwsze 10 lat, aż do objęcia posługi biskupiej w diecezji Sankt Pölten, Frint sam kierował instytutem. Od jego nazwiska, w uznaniu położonych przez niego niepospolitych zasług na polu kształcenia i wychowania duchowieństwa monarchii naddunajskiej, zakład ten przeszedł do historii jako „Frintaneum”.

Do instytutu przyjmowani byli z reguły księża, którzy studia teologiczne w seminariach duchownych ukończyli z wynikiem celującym i nie przekroczyli 30 roku życia. Wielu księży po ukończeniu Konwiktu, a później Greckokatolickiego Seminarium Centralnego, kształciło się nadal w Augustineum. Rzadko przyjmowano także kleryków ostatnich lat studiów seminaryjnych.

Celem naukowym „Frintaneum” było uzyskanie przez studentów stopnia doktorskiego przynajmniej po trzech latach studiów. Księża, mający już ukończone studia teologiczne, zwykle nie uczęszczali na podstawowe studium teologii w Uniwersytecie Wiedeńskim. Niejednokrotnie jednak słuchali wykładów, które uważali za potrzebne do pomyślnego złożenia rygorozów doktorskich. Wielu uczęszczało na zajęcia z dyscyplin, które ich szczególnie interesowały. Pozostawali w kontaktach z profesorami przedmiotów, z zakresu których pisali swoje dysertacje⁶. Seminarium naukowe, będące w uniwersyteckim systemie nauczania najważniejszą metodą dydaktyczną zaprawiającą studentów do pracy naukowej w wiedeńskim Wydziale Teologicznym, wprowadzono dopiero w roku akademickim 1899/1900⁷

Wśród duchowieństwa wiedeńskiego księży z „Augustineum” wyróżniali się czarną sutanną przepasaną jasnoniebieskim jedwabnym pasem. Do tego stroju należał także długi obcisły czarny płaszcz i kapelusz z trójkątnie wywiniętym rondem⁸. W roku 1914 instytut został przeniesiony na Habsburgergasse 7. Działał do końca roku akademickiego 1918/1919⁹

⁵ E. Hosp, *Zwischen Aufklärung und katholischer Reform*, Wien 1961, s. 69–71, 81; F. Loidl, *Das Augustiner-Kloster bei der Wiener Hofburg*, Wien 1948, s. 25–26; A. Wappler, jw., s. 224–225.

⁶ E. Hosp, jw., s. 71, 73–75; H. Zschokke, jw., s. 575–576; W. Goldenits, *Das höhere Priester-Bildungs-Institut für Weltpriester zum hl. Augustin in Wien oder oder „Das Frintaneum” bzw. „Das Augustineum”*, Wien 1969, s. 49–54, 57–60. [Diss. Mschr. Fakultätsbibliothek für katholische Theologie an der Universität Wien].

⁷ M. Liebmann, *Die Errichtung der wissenschaftlichen Seminare an der Wiener Theologischen Fakultät um die Jahrhundertwende*, w: *Ecclesia peregrinans, Josef Lenzenweger zum 70. Geburtstag*, hrsg. von K. Amon, B. Primetshofer, K. Rehberger, Wien 1986, s. 265–283.

⁸ H. Zschokke, jw., s. 575.

⁹ E. Hosp, jw., s. 81.

WARUNKI UZYSKANIA STOPNIA DOKTORA TEOLOGII

Absolwenci chcący uzyskać stopień doktora teologii winni byli według rozporządzenia Nadwornej Komisji z dnia 3 października 1774 roku albo złożyć tzw. corollarium z całości teologii albo przedłożyć wydaną drukiem „małą rozprawę” naukową¹⁰. Trzy lata później rozporządzeniami cesarskimi z 30 sierpnia i 15 września 1777 roku ustanowiono nowe wymagania do osiągnięcia stopnia doktora teologii. Kandydat winien był przedstawić „małą rozprawę” i złożyć cztery egzaminy z hermeneutyki biblijnej; teologii dogmatycznej i polemicznej; teologii moralnej i pastoralnej oraz z historii Kościoła i prawa kanonicznego. Następnie musiał odbyć publiczną dysputę (obronę) 50 tez z wybranych dyscyplin teologicznych¹¹. „Mała rozprawa”, czyli dysertacja miała być samodzielnie napisaną pracą naukową, aprobowaną przez dyrektora studiów. Rozprawa mogła być drukowana, ale najczęściej składano ją w rękopisie, zapewne ze względu na koszty druku.

Jakie warunki do uzyskania stopnia doktora teologii obowiązywały na początku XIX stulecia? Kandydat ubiegający się o doktorat winien był wykazać się przed dziekanem Wydziału ukończeniem czteroletnich studiów w charakterze słuchacza zwyczajnego z wynikiem dobrym i poddać się czterem egzaminom ścisłym, zwanym rygorozami. Studenci wykazujący się ocenami celującymi mogli już na czwartym roku nauki otrzymać pozwolenie składania egzaminu ścisłego. Kandydaci, którzy ukończyli studia teologiczne w ustawowo zorganizowanym diecezjalnym lub zakonnym zakładzie naukowym mogli po uprzedniej immatrykulacji być dopuszczeni do tych egzaminów i w konsekwencji uzyskania stopnia doktorskiego. Warunkiem było przyjęcie na studia na podstawie uznawanego w państwie świadectwa dojrzałości. Rozporządzenie to umożliwiała zdobywanie doktoratu wielu księżom, którzy rozpoczęli lub już ukończyli studia w seminariach duchownych.

Rygoroza obejmowały cztery grupy dyscyplin teologicznych: studium biblijne Starego i Nowego Testamentu wraz z językami wschodnimi; teologię dogmatyczną ogólną i szczegółową; teologię moralną i pastoralną oraz historię Kościoła i prawo kanoniczne. Rygorozum ze studium biblijnego ze względu na bogactwo materiału mogło być podzielone na dwa egzaminy: jeden ze Starego i drugi z Nowego Testamentu, co niejednokrotnie praktykowano¹².

¹⁰ R. K i n k, *Geschichte der kaiserlichen Universität zu Wien*, Bd 2, Wien 1854, s. 575 (nr 170)

¹¹ R. K i n k, *Geschichte der kaiserlichen Universität...*, Bd 2, s. 582 (nr 177).

¹² Universtätsarchiv Wien (UAW), Th 39: Manuale agendorum et scitu necessariorum pro decano Facultatis Theologiae conscriptum a Benedicto Wenceslao Strahl [...] eiusdem Facul-

Od roku akad. 1894/95 nie wymagano w czasie tego rygorozum zdawania języków orientalnych. Warunkiem jednak dopuszczenia do rygorozum biblijnego było wysłuchanie z dobrym wynikiem wykładów o dialektach semickich (syryjsko-chaldejskim i arabskim) oraz wyższej egzegezy (z tekstu oryginalnego) Starego i Nowego Testamentu przynajmniej przez jedno półrocze. Egzaminacje ścisłe można było zdawać w dowolnej kolejności, ale wszystkie należało składać na tym samym wydziale. Wychowankowie „Augustineum” mogli jednak kontynuować w Uniwersytecie Wiedeńskim egzaminacje rozpoczęte na innym fakultecie teologicznym¹³. Każdy egzamin trwał dwie godziny. W czasie rygorozów egzaminatorzy winni byli unikać zarówno zbyt wielkiej łagodności, jak i przesadnej surowości. Zalecano im „postępować z surowością dobrze zrozumianą, poruszać nie tylko kwestie sporne, lecz przede wszystkim doctri-nam planam i ius planum”¹⁴. Egzaminacje składano w języku łacińskim, ponieważ w takim odbywało się nauczanie. Wyjątek stanowiła jedynie teologia pastoralna wykładana w języku niemieckim.

Egzamin odbywał się w obecności dziekana i czterech egzaminatorów, wśród których byli dwaj profesorzy odnośnych przedmiotów. Dwóch pozostałych wyznaczał dziekan. Od roku 1850 w skład zespołu egzaminacyjnego, obok profesorów danych dyscyplin, wchodził dwaj komisarze wyznaczani przez arcybiskupa wiedeńskiego spośród profesorów lub doktorów teologii względnie prawa kanonicznego. Praktykę tę potwierdził w roku 1855 konkordat zawarty pomiędzy Stolicą Apostolską a Austrią. Komisarze biskupi również posiadali prawo egzaminowania.

Po wysłuchaniu wszystkich odpowiedzi kandydata komisja pod przewodnictwem dziekana podejmowała uchwałę o przyjęciu lub odrzuceniu rygorozum i określała jego ocenę ogólną. W razie niepomyślnego wyniku kandydat nie mógł być dopuszczony do żadnego dalszego egzaminu ścisłego. Istniała jednak możliwość po upływie trzech miesięcy ponowienia rygorozum. Jeżeli i tym razem nie został aprobowany mógł jeszcze po raz trzeci zdawać ten sam egzamin, ale dopiero po upływie jednego roku.

---

tatis p.t. Decano. Anno 1808, s. 5, rkps; *Sammlung der für die österreichischen Universitäten gültigen Gesetze und Verordnungen* redigirt von F. Schweickhardt, Wien 1885, nr 215; A. Wappler, *Geschichte der Theologischen Fakultät der k. k. Universität zu Wien*, Wien 1884, s. 271.

¹³ *Sammlung der für die österreichischen Universitäten gültigen Gesetze...*, nr 215; *Zbiór ustaw uniwersyteckich, które uczniowie c.k. Uniwersytetów otrzymują przy immatrykulacji z dodaniem niektórych innych ustaw i przepisów dla młodzieży uniwersyteckiej potrzebnych*, Kraków 1900, s. 156–158.

¹⁴ *Sammlung der für die österreichischen Universitäten gültigen Gesetze...*, nr 215; *Zbiór ustaw uniwersyteckich, które uczniowie c.k. Uniwersytetów otrzymują przy immatrykulacji z dodaniem niektórych ustaw i przepisów uzupełniających*, Kraków 1889 s. 71.

W wypadku trzeciej reprobacji kandydat tracił na zawsze możliwość uzyskania doktoratu na jakimkolwiek wydziale teologicznym na terenie państwa austriackiego¹⁵.

Po złożeniu egzaminów ścisłych kandydat winien był przedłożyć rozprawę naukową (dysertację) napisaną w języku łacińskim. Dysertacja miała być samodzielną pracą w objętości 8–12 arkuszy ukazującą w pełniejszym świetle różne niezbyt jeszcze wyjaśnione zagadnienia naukowe¹⁶. Zwykle były to jednak kompilacje z różnych dzieł. Praca ta mogła być drukowana, ale najczęściej przedkładano ją w rękopisie, co utrzymało się do 1900 roku. Dysertacje zachowały się dopiero od 1831 roku. Wczesniejsze zaginęły.

Po przyjęciu dysertacji przez dziekana doktorant publicznie bronił 50 tez wybranych z obowiązkowych przedmiotów teologicznych¹⁷. Tezy te były drukowane w formacie książkowym, oprawne w ozdobne twarde płócienne okładki, często wytłaczane złotem. Tytuł ich najczęściej rozpoczynał się od słów: *Theses e disciplinis theologicis...*, albo *Theses ex universa theologia...*¹⁸. Warto przypomnieć pełne brzmienie przynajmniej kilku tytułów tych książeczek:

*Positiones e disciplinis theologicis, quas in C. R. Universitate Viennensi pro supremis in theologia honoribus consequendis defendet Michael Korczyński, presbyter Dioeceseos Premisliensis et C. R. Convictus alumnus. Mense Augusto die 18 MDCCCIX*¹⁹.

*Theses e disciplinis theologicis quas in Caesareo-Regia Scientiarum Universitate Vindobonensi pro obtinendo academico gradu defendet Valentinus Kostkovicz e Caes. Reg. Educationis Presbyterorum ad S. Augustinum Sublimiori Instituto dioeceseos Tynecensis in Regno Galiciae et Lodomeriae presbyter. Die 5 mensis Juli MDCCCXXI*²⁰.

*Adserta e disciplinis theologicis quae in Caesareo-Regia Scientiarum Universitate Vindobonensi pro obtinendo academico gradu defendet Ignatius Penka e Caes. Reg. Educationis Presbyterorum ad S. Augustinum Sublim. Instituto archidioecesis Leopolitanae rit. lat. presbyter. Die V Mensis Februarii MDCCCXXIV*²¹.

*Theses ex universa theologia, quas in Caesareo-Regia antiquissima ac celeberrima Scientiarum Universitate Vindobonensi pro obtinendo doctoris in ss. theologia gradu academico publice defendendas suscepit Spiridion Litwinowicz archidioecesis ruthenorum unitorum Leopoliensis presbyter, Caesareo-Regii Sublimioris Presbyterorum Educationis Instituti ad S. Augustinum commembrum die 18 mensis Martii MDCCCXLI*²².

¹⁵ *Sammlung der für die österreichischen Universitäten gültigen Gesetze...*, nr 215; *Zbiór ustaw uniwersyteckich [...] przepisów dla młodzieży uniwersyteckiej potrzebnych*, s. 159–160, H. Z c h o k k e, jw., s. 107–110.

¹⁶ *Zbiór ustaw [...] dla młodzieży uniwersyteckiej*, s. 157–160; A. W a p p l e r, jw., s. 273, 327–328.

¹⁷ *Sammlung der für die österreichischen Universitäten gültigen Gesetze...*, nr 215; A. W a p p l e r, jw., s. 273–274, 228.

¹⁸ UAW, Th 82–87: *Theses ex univ. theologia (1809–1872)*.

¹⁹ UAW, Th 82, nr 1.

²⁰ UAW, Th 82, nr 17.

²¹ UAW, Th 82, nr 24.

²² UAW, Th 84, nr 10.

Tezy były dedykowane biskupowi diecezji doktoranta. Zawierały praktycznie 54 – 59 zagadnień po 6 – 7 z każdej dyscypliny według następującej kolejności: historia kościelna, prawo kanoniczne, archeologia biblijna, „hermeneutica sacra”, introdukcja do ksiąg Starego i osobno do Nowego Testamentu, teologia dogmatyczna, moralna, pastoralna i od roku 1859 fundamentalna. Wszystkie tezy były sformułowane w języku łacińskim. Wyjątek stanowiła teologia pasterska wykładana w języku niemieckim²³.

Po pomyślnym wyniku trwającej dwie godziny publicznej obronie wyżej wymienionych tez kandydat składał wyznanie wiary przed kancleżem Wydziału, po czym następowała promocja na stopień doktora teologii. Nowo promowany doktor otrzymywał pergaminowy dyplom z dużą pieczęcią uniwersytecką. Po reorganizacji Uniwersytetu w roku 1873 zrezygnowano z dysputy na korzyść obszerniejszej dysertacji²⁴. Pozostałe warunki pozostały bez zmian aż do 1903 roku.

W dniu 8 kwietnia 1903 roku znowelizowano dotychczasowe postanowienia prawne. Przedmiotem jednego z trzech obowiązujących odąd ustnych egzaminów ścisłych była zawsze dogmatyka ogólna i szczegółowa wraz z apologetyką. Rozprawa w rękopisie lub wydrukowana, obejmująca co najmniej trzy arkusze druku, miała być owocem badań naukowych na dowolny temat z zakresu jednej z trzech następujących grup przedmiotów: studium biblijne, historia Kościoła i prawo kanoniczne, teologia moralna i pastoralna. Teologia fundamentalna i dogmatyczna były zawsze zastrzeżone dla egzaminu ustnego. Temat dysertacji zatwierdzał dziekan wydziału w porozumieniu z profesorami odnośnych przedmiotów. Rozprawa winna była ukazać obznajomienie kandydata z całą grupą przedmiotów, z której był wybrany lub przynajmniej z główną dyscypliną tej grupy. Przedłożoną rozprawę dziekan przydzielał dwom referentom spośród grona profesorskiego dla zbadania jej wartości naukowej. Przedstawiali oni na piśmie recenzję pracy kolegium profesorskiemu, które orzekało o dopuszczeniu kandydata do rygorozów. Odrzucenie rozprawy pociągało za sobą takie same skutki jak reprobacja przy egzaminie ścisłym. Nie wymagano złożenia rygorozum z grupy przedmiotów, z zakresu których była napisana dysertacja. Kandydat składał, więc odąd tylko trzy ustne egzaminy ścisłe²⁵. Po publicznej obronie odbywała się uroczysta promocja.

²³ UAW, Th 82–87.

²⁴ A. Wappler, jw., s. 328–329, 359–360.

²⁵ *Die österreichischen Universitätsgesetze* herausgegeben von L. Beck von Managetta, C. von Kelle, Wien 1906, nr 61; *Zbiór najważniejszych przepisów uniwersyteckich*, zestawił K. Kumaniecki, Kraków 1913, s. 204–211.

Poniżej zestawiono wszystkich księży diecezjalnych z Galicji i Śląska Cieszyńskiego, których datę promocji udało się odnaleźć w dokumentach przechowywanych w Archiwum Uniwersytetu Wiedeńskiego. W wykazie zaznaczono przynależność diecezjalną, datę promocji, tytuł dysertacji, jeżeli tylko udało się go ustalić oraz stanowisko i zakład teologiczny, do którego należał w czasie doktoryzacji.

WYKAZ KSIĘŻY DIECEZJALNYCH Z GALICJI I ŚLĄSKA CIESZYŃSKIEGO –
DOKTORÓW TEOLOGII UNIWERSYTETU WIEDENSKIEGO

Układ chronologiczny według dat promocji

Lp.	Nazwisko i imię	Data promocji	Tytuł dysertacji	Diecezja	Stanowisko w czasie promocji
1.	KORCZYŃSKI Michał	22 sierpnia 1809	?	przemyska obrządku łacińskiego	prezbiter
2.	SZYMAŃSKI Paweł	15 grudnia 1809	<i>De cognitione veri Dei non ex ratione sed revelatione</i>	chełmska obrządku greckiego	prezbiter
3.	BARWIŃSKI Marcin	31 sierpnia 1810	?	lwowska obrządku greckiego	prezbiter
4.	ANKWICZ Andrzej*	31 sierpnia 1810	?	tarnowska?	?
5.	ŚNIGURSKI Jan	25 października 1811	?	przemyska obrządku greckiego	wikariusz w kościele św. Barbary w Wiedniu
6.	JARINA Józef	21 sierpnia 1813	?	przemyska obrządku greckiego	doktor filozofii (30 lipca 1813), prefekt c. k. Konwiktu Miejskiego w Wiedniu
7.	KRYNICKI Onufry	11 grudnia 1815	?	przemyska obrządku greckiego	kleryk
8.	TYŃSKI Aleksander	8 czerwca 1819	?	?	prezbiter
9.	JACHIMOWICZ Grzegorz	29 lipca 1819	?	lwowska obrządku greckiego	prezbiter Augustineum
10.	HARASIEWICZ Jan	7 grudnia 1819	?	lwowska obrządku greckiego	prezbiter, kanonik kapituły katedralnej
11.	GOYDAN Demetriusz	12 lutego 1821	?	lwowska obrządku łacińskiego	prezbiter Augustineum
12.	KOSTKOWICZ Walenty	10 lipca 1821	<i>De processione Spiritus Sancti a Patre et Filio</i>	tyniecka	prezbiter, Augustineum
13.	PENKA Ignacy	21 lutego 1824	<i>Historia inquisitionis et iudicium super eam (?)</i>	lwowska obrządku łacińskiego	prezbiter, Augustineum

14.	BARUSIEWICZ Jan	18 sierpnia 1824	?	lwowska obrzędku greckiego	prezbiter Augustineum.
15.	SCHINDLER Jan Chrzyciel	26 kwietnia 1825	<i>De multitudine martyrum in primi- tiva Ecclesia</i>	lwowska obrzędku łacińskiego	prezbiter
16.	TYCZYŃSKI Sebastian	18 kwietnia 1826	?	przemyska obrzędku łacińskiego	prezbiter
17.	ŁUCZAKOWSKI Eliasz	7 lipca 1828	<i>Historia reforma- tionis</i>	lwowska obrzędku greckiego	prezbiter Augustineum
18.	STOSAK Ferdynand	7 lipca 1828	<i>De ultimo religionis christianae princi- pio cognoscendi</i>	lwowska obrzędku łacińskiego	prezbiter Augustineum.
19.	MANASTYRSKI Antoni	10 listopada 1829	?	lwowska obrzędku łacińskiego	prezbiter Augustineum
20.	BALZAR Franciszek Wa- cław	17 grudnia 1832	<i>De theologia do- gmatica scholastica</i>	tarnowska	prezbiter Augustineum
21.	SOSNOWSKI Godziemba Feliks	18 listopada 1833	<i>De notis vere Eccle- siae</i>	tarnowska	prezbiter Augustineum
22.	DZIUBASIK Jan Chrzyciel	6 sierpnia 1835	<i>Dissertatio polemi- co-dogmatica ad vindicanam s. Joannis Chrysos- tomi ex ipsis operi- bus ejusdem ortho- doxiam contra Eisenschmidii cri- minationes</i>	tarnowska	prezbiter Augustineum
23.	KUCHARSKI Jan Ewangelista	9 kwietnia 1836	<i>Regulae hermeneu- ticae observandae in exponendis locis propheticis Messiam spectantibus</i>	lwowska obrzędku łacińskiego	prezbiter, Augu- stineum, profesor Studium Biblijne- go Starego Testa- mentu i języków orientalnych w Uniwersytecie Lwowskim
24.	GALECKI Antoni	26 czerwca 1837	<i>Doctrina religioso- moralis a Christo revelata ea est, quae in magisterio, petro- apostolico numqu- am morituro qua talis continetur</i>	tarnowska	prezbiter, Augustineum
25.	GINLEWICZ Grzegorz	5 marca 1839	<i>Super merita s. Athanasii in Ecclesiam Christi</i>	przemyska obrzędku greckiego	prezbiter, Augustineum

26.	DONIGIEWICZ Antoni	2 października 1840	<i>Sacramentum confirmationis</i>	lwowska obrządku ormiańskiego	prezbiter, doktor prawa kanonicznego, profesor nauki religii i pedagogiki w c. k. Liceum w Czerniowcach
27.	LITWINOWICZ Spiridion	6 kwietnia 1841	<i>Romanorum pontificum a labe haereseos, nec non errorum falso ac semper impactorum vindictiae</i>	lwowska obrządku greckiego	prezbiter, Augustineum
28.	FIGWER Józef	25 stycznia 1842	<i>De sancti Basilii Magni vita et Ecclesia aevi ejus</i>	tarnowska	prezbiter, Augustineum
29.	PELTZ Franciszek Borgiasz	30 stycznia 1844	<i>De angelis bonis, (ss. 96)</i>	lwowska obrządku łacińskiego	prezbiter, Augustineum
30.	GRZEGORZEK Wojciech	6 sierpnia 1845	<i>De peccato originali (ss. 122)</i>	tarnowska	prezbiter, Augustineum
31.	JURKOWSKI Ludwik	6 sierpnia 1846	<i>De juramento (ss. 67)</i>	lwowska obrządku łacińskiego	prezbiter, Augustineum
32.	STARONEWICZ Jan	22 lipca 1848	?	przemyska obrządku łacińskiego	prezbiter, prof. supplens nauki religii w Uniwersytecie Jagiellońskim
33.	KORNICKI Ignacy Loyola Celestyn	28 listopada 1848	<i>De duellis (ss. 150)</i>	lwowska obrządku łacińskiego	prezbiter, Augustineum, kaznodzieja dla narodości polskiej w kościele św. Ruprechta
34.	SEMBRATOWICZ Józef	17 czerwca 1850	<i>De justificatione secundum doctrinam s. Apostoli Pauli (ss. 90)</i>	przemyska obrządku greckiego	prezbiter, Augustineum
35.	GWIAZDOŃ Wawrzyniec	5 sierpnia 1850	<i>De natura et indole impedimentorum matrimonii nec non de potestate eadem statuendi (ss. 110)</i>	tarnowska	prezbiter, Augustineum
36.	PASZYŃSKI Juliusz	17 lipca 1851	<i>Dissertatio inauguralis patristico-dogmatica super apologiam primam s. Justinii martyris</i>	przemyska obrządku łacińskiego	prezbiter, Augustineum
37.	SCHINDLER Aleksander	1 lutego 1853	<i>De supremo ethicae principio (ss. 95).</i>	lwowska obrządku łacińskiego	prezbiter, Augustineum

38.	MAZURKIEWICZ Jan	14 listopada 1853	<i>De indulgentiis cum speciali respectu ad s. Thomae Aquinatis theoriam</i> (ss. 66)	przemyska obrzędka łacińskiego	prezbiter, Augustineum
39.	WACHE Jan	30 stycznia 1855	<i>De Hermesianismo</i> (ss. 80)	wrocławska	prezbiter, Augustineum
40.	RUSINOWSKI Oswald	6 lipca 1855	<i>Theoria restitutionis</i> (ss. 98)	tarnowska	prezbiter, Augustineum
41.	DELKIEWICZ Józef	3 sierpnia 1855	<i>De vita ac operibus s. Hyppolyti episcopi ac martyris portuensis</i> (ss. 67)	przemyska obrzędka greckiego	prezbiter, Augustineum
42.	SZEDIWY Edward	5 sierpnia 1856	?	przemyska obrzędka łacińskiego	prezbiter, Augustineum
43.	CHRZANOWSKI Ignacy	31 lipca 1857	<i>Christologia s. Cyrilli Hierosolimitani</i> (ss. 64)	lwowska obrzędka łacińskiego	prezbiter, Augustineum
44.	TURLEY Jan Boży	28 paź- dziernika 1859	<i>Vera de conscientia probabili principia respectu ad opiniones adversariorum habito, exhibeantur et demonstrentur</i> (ss. 78)	tarnowska	prezbiter, Augustineum
45.	WATZKA Józef	16 marca 1860	?	tarnowska	prezbiter, Augustineum
46.	LIPKA Marcin	1 marca 1864	<i>Polonorum conversio</i> (ss. 83)	tarnowska	prezbiter, Augustineum
47.	KRZYŻANOWSKI Gabriel	14 marca 1865	<i>De indissolubilitate matrimonii</i> (ss. 185)	lwowska obrzędka greckiego	prezbiter, wikariusz w kościele św. Barbary w Wiedniu
48.	GLAZER Jakub	20 lipca 1866	<i>De catechesibus s. Cyrilli. Hierosolymitani habito respectu interpretationis sacrarum litterarum a s. Cyrillo adhabitate, nec non notitiae liturgiae antiquissimae ibi obviae</i> (ss. 100)	przemyska obrzędka łacińskiego	prezbiter, Augustineum
49.	MIELNICKI Józef	22 marca 1867	<i>De priscis liturgiis graecis et orientalibus</i> (ss. 142)	lwowska obrzędka greckiego	prezbiter, Augustineum

50.	NIKOROWICZ Julian	1 sierpnia 1868	<i>B. M. Bessarionis Nicaeni cardinalis sanctae Romanae Ecclesiae patriar- chae Constantino- politani vita et scripta</i>	przemyska obrzędku greckiego	prezbiter
51.	WISŁOCKI Apolinary	10 grudnia 1869	<i>De emolumentis et detrimentis expedi- tionum cruciatarum (ss. 44)</i>	tarnowska	prezbiter, Augustineum
52.	KASPRZAK Józef	11 marca 1870	<i>De regiminis eccle- siastici forma (ss. 129)</i>	tarnowska	prezbiter, Augustineum
53.	PELESZ Julian	10 maja 1870	<i>De vita scriptis et actis sancti Cypria- ni Carthaginensis (ss. 290)</i>	przemyska obrzędku greckiego	prezbiter, prefekt studiów w Greckokato- lickim Semi- narium Central- nym w Wiedniu
54.	KRZYSIAK Jan	18 lipca 1871	<i>De indole sacrifi- ciorum Antiqui Fo- ederis symbolica et tipica (ss. 85)</i>	tarnowska	prezbiter, Augustineum
55.	MAZURKIEWICZ Józef	28 lipca 1871	<i>De pelagianismo (ss. 48)</i>	lwowska obrząd- ku łacińskiego	prezbiter, Augustineum
56.	LENKIEWICZ Zygmunt	24 lipca 1873	<i>De prophetis He- braeorum in genere (ss. 71)</i>	lwowska obrzędku łacińskiego	prezbiter, Augustineum
57.	GÓRALIK Alojzy	17 marca 1875	<i>Vindiciae authenticae epistolarum pasto- ralium S. Pauli Apostoli (ss. 168)</i>	tarnowska	prezbiter, Augustineum
58.	MACIEJOWSKI Ignacy	1 grudnia 1875	<i>De infallibilitate Romani Pontificis (ss. 98)</i>	tarnowska	prezbiter, Augustineum
59.	LUDKIEWICZ Michał	13 lipca 1876	<i>De prophetismo Hebraeorum et de eius relatione ad artem manteian eth- nicorum (ss. 130)</i>	przemyska obrzędku greckiego	prezbiter, ojciec duchowny i profesor teologii pastoralnej w Greckokato- lickim Semina- rium Duchownym w Przemyślu
60.	BARTOSZEWSKI Jan	23 listopada 1877	<i>De infallibilitate Romani Pontificis (ss. 254)</i>	lwowska obrzędku greckiego	prezbiter, katecheta w Szkole Realnej we Lwowie

61.	KOPYCIŃSKI Adam	27 czerwca 1879	<i>De integritate sacri textus hebraici</i> (ss. 71)	tarnowska	prezbiter, Augustineum
62.	BABA Józef	26 czerwca 1880	<i>De domicilio</i> (ss. 80)	tarnowska	prezbiter, Augustineum
63.	LASKOWSKI Józef	26 czerwca 1880	<i>De ordine sacro quatenus constituit impedimentum matrimonii</i> (ss. 251)	lwowska obrządku łacińskiego	prezbiter, Augustineum
64.	LAMBOY Emilian	24 lipca 1880	<i>De litibus super investitura inter sedem apostolicam et imperatores Romano-Germanicos e stirpe Francica agitatis</i> (ss. 154)	lwowska obrządku łacińskiego	prezbiter, Augustineum
65.	KOMARNICKI Józef nr 27**	9 lutego 1883	<i>In quantum affinitas jure canonico et jure civili Austriaco constituat impedimentum matrimonii</i> (ss. 105)	lwowska obrządku greckiego	prezbiter, Augustineum
66.	TYLKA Jacek nr 36	13 października 1883	<i>De juramento</i> (ss. 100)	tarnowska	prezbiter
67.	BERNACKI Jan nr 37	10 listopada 1883	<i>De matrimonio civili ejusque relatione ad matrimonium ecclesiasticum</i> (ss. 200)	tarnowska	prezbiter, Augustineum
68.	KOMINEK Józef nr 40	25 czerwca 1884	<i>De pentateuchi authentia cum praecipuo respectu ad recentiores ejusdem oppugnatores</i> (ss. 152)	lwowska obrządku łacińskiego	prezbiter, Augustineum
69.	KARAKULSKI Bronisław nr 44	24 listopada 1884	<i>De spiritismo</i> (ss. 99)	przemyska obrządku łacińskiego	prezbiter, Augustineum, wikariusz w Samborze
70.	JASZOWSKI Błażej nr 52	21 października 1885	<i>De compositione et fine Evangelii S. Matthaei</i> (ss. 106)	lwowska obrządku łacińskiego	prezbiter, Augustineum
71.	ŚLÓSZARZ Jan nr 54	21 października 1885	<i>Lis de investitura inter Pontifices Romanos et imperatores Romano-Germanicos saeculi 11. et 12. agitata</i> (ss. II, 120)	lwowska obrządku łacińskiego	prezbiter, Augustineum

72.	BILCZEWSKI Józef nr 64	18 października 1886	<i>Deus est creator mundi</i> (ss. 125)	krakowska	prezbiter, Augustineum
73.	BABICZ Jan nr 69	22 stycznia 1887	<i>Quaenam sunt genesis et doctrinae sectarum inter Iudaeos enatarum</i> (ss. 100)	krakowska	prezbiter, Augustineum
74.	MYSZKOWSKI Tytus nr 91	19 lipca 1889	<i>Antichristianam philosophiae in primis modernae de ultimo hominis fine doctrinam infirmam esse</i> (ss. 115)	przemyska obrzędki greckiego	prezbiter, Augustineum
75.	GROBELSKI Jan nr 92	8 listopada 1889	<i>De apocalypticismo</i> (ss. 164)	przemyska obrzędki greckiego	prezbiter
76.	DUTKIEWICZ Stanisław Florian nr 93	23 listopada 1889	<i>De authentia sacrorum Evangeliorum</i> (ss. 128)	tarnowska	prezbiter, profesor Studium Biblijnego Starego Testamentu w Instytucie Teologicznym w Tarnowie
77.	WACYK Hilarion nr 100	28 czerwca 1890	<i>De processione Spiritus Sancti a patre et filio</i> (ss. 129)	lwowska obrzędki greckiego	prezbiter
78.	SZCZEKLIK Karol nr 110	15 kwietnia 1891	<i>Doctrina christiana de jure proprietatis bonorum materialium hominibus singulis competenti exponatur demonstratur et a commentis adversariorum nostri vindicatur</i> (ss. 234)	tarnowska	prezbiter, profesor teologii moralnej w Instytucie Teologicznym w Tarnowie
79.	GABRYL Franciszek nr 128	25 lipca 1892	<i>Probetur discrimen essenziale inter bonum et malum morale existere</i> (ss. 124)	krakowska	prezbiter, Augustineum
80.	CZOPOR Mateusz nr 132	25 lipca 1892	<i>David Friedrich Straussii et sociorum mythica sacrae scripturae explicatio exponatur et refutetur</i> (ss. 182)	przemyska obrzędki łacińskiego	prezbiter, Augustineum

81.	TRZNADEL Jan nr 138	22 lipca 1893	<i>De relatione sacrificium Missae inter et sacramentum eucharistiae</i> (ss. 124)	przemyska obrzędka łacińskiego	prezbiter, Augustineum
82.	LITWINOWICZ Grzegorz nr 151	19 paź- dziernika 1894	<i>Super ligamine quatenus est impedimentum matrimonii dirimens</i> (ss. 128)	lwowska obrzędka greckiego	prezbiter, Augustineum
83.	KASPRZYK Teofil nr 162	24 lipca 1895	<i>De fine, argumento et dispositione epistolae ad Romanos</i> (ss. 100)	krakowska	prezbiter, Augustineum
84.	RYŁKO Paweł nr 163	24 lipca 1895	<i>De authentia Vulgatae</i> (ss. 76)	krakowska	prezbiter, Augustineum
85.	WŁOCH Tomasz nr 174	20 stycznia 1897	<i>Aegyptiorum sacra cum hebraicis conferantur</i> (ss. 155)	tarnowska	prezbiter, Augustineum
86.	STANCZYKIEWICZ Jakub nr 185	21 lipca 1897	<i>Matrimonia mixta,</i> (ss. 125)	tarnowska	prezbiter, Augustineum
87.	JURYK Stefan nr 189	20 grudnia 1897	<i>De statu Ecclesiae Graeco-Ruthenae ante synodum Berestensem anno 1596 ejusque unione cum Ecclesia Romana in hac synodo peracta</i>	lwowska obrzędka greckiego	prezbiter, prefekt studiów w greckokatolickim Seminarium Duchownym we Lwowie
88.	GÓRKA Jakub nr 192	22 marca 1898	<i>De saecularisatione ordinis equestris Teutonici in Borussia</i>	tarnowska	prezbiter, profesor historii Kościoła w Instytucie Teologicznym w Tarnowie
89.	DZIADOSZ Józef nr 197	13 grudnia 1898	<i>Immanuelis Kant doctrina de „imperativo categorico” exponitur et refutatur</i> (ss. 88)	przemyska obrzędka łacińskiego	prezbiter, Augustineum
90.	CHOMYSZYN Grzegorz nr 201	21 lutego 1899	<i>De epiclesi.</i>	stanisławowska	prezbiter, Augustineum
91.	REC Michał nr 236	19 listopada 1901	<i>Die Abschaffung der Sklaverei durch das Christentum (?)</i>	tarnowska	prezbiter, Augustineum
92.	SEMENOW Mikołaj nr 244	18 marca 1902	<i>Historia reformationis et saecularisationis „Equestris Ordinis Teutonici”</i>	stanisławowska	prezbiter, Augustineum

93.	MAŚCIUCH Bazyle nr 255	24 kwietnia 1903	<i>De origine iuris pa- tronatus realis spe- ciatim in terris Po- lonicis</i> (ss. 104)	przemyska obrzędka greckiego	prezbiter, Augustineum
94.	KRYPIAKIEWICZ Piotr Franciszek nr 257	12 czerwca 1903	<i>De variis tentamini- bus unionis inter Ecclesiam orienta- lem et occidentalem reparandae, quae inde ab epocha Ce- rularii usque ad novissima tempora suscepta sunt.</i>	lwowska obrzędka greckiego	prezbiter, nauczy- ciel religii w IV Gimnazjum we Lwowie
95.	DOROŻYNSKI Dionizy nr 281	11 kwietnia 1905	<i>De diluvio Noachi- tico</i>	lwowska obrzędka greckiego	prezbiter, profesor c. k. Gimnazjum Akademickim we Lwowie
96.	JERMY Karol nr 292	22 grudnia 1905	<i>De votis naziraeorum in V. T.</i>	stanisławowska	prezbiter, prefekt studiów w greckokato- lickim Seminarium Duchownym w Stanisławowie
97.	HAŁUSZCZYNSKYJ Tytus nr 294	15 marca 1906	<i>Die Beziehungen Gregors VII. zur griechischen Kirche und zu den nord- slavischen Reiche</i>	stanisławowska	prezbiter, Augustineum
98.	SZMYD Wojciech nr 301	15 czerwca 1906	<i>Bulgari in relatione ad Nicolaum I. pon- tificem Romanum</i> (ss. 105)	przemyska obrzędka łacińskiego	prezbiter, Augustineum
99.	MÜLLER Józef nr 311	6 listopada 1906	?	wrocławska	prezbiter, kapelan twierdzy w Przemyślu
100.	PYNYŁO Bazyle nr 314	22 grudnia 1906	<i>Exponatur doctrina s. Basilii M. de do- minio bonorum materialium</i>	przemyska obrzędka greckiego	prezbiter, Augustineum
101.	JAREMKO Demetriusz nr 326	1 lipca 1907	?	lwowska obrzędka greckiego	prezbiter, Augustineum
102.	BARAN Bazyle nr 329	17 lipca 1907	?	stanisławowska	prezbiter, Augustineum
103.	FILEČEK Filip nr 330	30 paź- dziernika 1907	<i>Die integrität des zweiten Korin- therbriefes</i>	wrocławska	prezbiter, katecheta w polskiej Ostrawie

104.	LATYSZEWSKYJ Jan nr 337	23 grudnia 1907	<i>Die Union zu Florenz und ihre Bedeutung für die Entwicklung der kirchlichen Verhältnisse bei den Ruthenen</i>	stanisławowska	prezbiter, profesor supplent teologii w greckokatolickim Seminarium Duchownym w Stanisławowie
105.	FIGOL Jan nr 343	17 lutego 1908	<i>Über die christliche Ehe auf Grunt des Wortes Christi bei Matthäus 5, 31–32 und 19, 7–9 (ss. VIII, 116)</i>	stanisławowska	prezbiter, administrator parafii w Kołomyji
106.	NAHORJANSKI Mikołaj nr 346	1 kwietnia 1908	<i>Des Apollonius Lehre im Zusammenhange mit Häresien des 3. und 4. Jahrhunderts und ihre Bedeutung in der christlichen Kirchengeschichte</i>	lwowska obrzędku greckiego	prezbiter, katecheta w Podhajcach
107.	WAŚIK Tomasz nr 364	10 lipca 1909	<i>Relatio Stanislai Hosii S. R. E. Cardinalis in Polonia (ss. III, 193)</i>	przemyska obrzędku łacińskiego	prezbiter, Augustineum
108.	BOCIAN Józef nr 365	17 lipca 1909	?	lwowska obrzęd- ku greckiego	prezbiter, Augustineum
109.	WRZOŁ Ludwik nr 380	20 czerwca 1910	<i>Konstantins des Großen persönliche Stellung zum Christentum (kart 135)</i>	wrocławska	prezbiter, Augustineum
110.	MEDWECKI Jakub nr 386	6 lipca 1910	<i>Die Rechtfertigung im Alten Testament (ss. 83)</i>	stanisławowska	prezbiter, Augustineum
111.	THULLIE Kazimierz nr 395	14 grudnia 1910	<i>Bethanien jenseits des Jordans (Joh 1, 28)</i>	lwowska obrzędku łacińskiego	prezbiter, Augustineum
112.	BYTOMSKI Feliks nr 404	8 lipca 1911	<i>Die genetische Entwicklung des Begriffs κοσμος in der heiligen Schrift</i>	lwowska obrzędku łacińskiego	prezbiter, Augustineum
113.	REDKEWYCZ Ambroży nr 407	8 lipca 1911	<i>Die heiligste Dreifaltigkeit in den synoptischen Evangelien</i>	lwowska obrzędku greckiego	prezbiter, admini- strator parafii św. Barbary w Wiedniu
114.	RESZETYŁO Roman nr 408	8 lipca 1911	<i>Jus successionis hereditariae vindicetur et exponatur</i>	przemyska obrzędku greckiego	prezbiter, Augustineum

115.	KOTULA Kazimierz nr 423	23 grudnia 1911	<i>Authentia Evangelii I-mi canonicis ar- gumentis internis probatum</i>	przemyska obrzędka łacińskiego	prezbiter, Augustineum
116.	SKOBELSKYJ Leo nr 426	7 lutego 1912	<i>Die siebzig Jahres- wochen Daniels. Eine Kritisch- exegetische Studie</i>	przemyska obrzędka greckiego	prezbiter, Augustineum
117.	GORNIKIEWICZ Miron nr 443	13 marca 1913	<i>Das chronologische Verhältnis der Anbetung der Magier, der Darstellung im Tempel und der Flucht nach Ägypten</i>	lwowska obrzędka greckiego	prezbiter
118.	MIKA Leopold nr 446	4 czerwca 1913	<i>Das Verhältnis des Apostels Petrus zu Markus und zum Markus-evangelium (kart 118)</i>	wrocławska	prezbiter, Augustineum
119.	SOBOL Jan nr 448	4 czerwca 1913	<i>Die historische Entwicklung der Ehetrennung in der griechischen Kirche bis zum Abfall der- selben von dem Apostolischen Stuhle</i>	lwowska obrzędka greckiego	prezbiter, wikariusz katedry lwowskiej
120.	SZUREK Stanisław nr 449	4 czerwca 1913	<i>Der Philemonbrief und die Sklaverei der alten Welt</i>	lwowska obrzędka łacińskiego	prezbiter, Augustineum
121.	ŁAKOTA Grzegorz nr 453	2 lipca 1913	<i>Die Bedeutung der Bergpredigt bei Matthäus</i>	przemyska obrzędka greckiego	prezbiter, Augustineum
122.	PEREPĘLICYA Jan nr 458	14 lipca 1913	<i>Paulus gegen Ke- phas (Gal 2, 11-14)</i>	przemyska obrzędka greckiego	prezbiter, prefekt studiów w greckoka- tolickim Semina- rium Duchownym we Lwowie
123.	LABA Bazyli nr 463	21 stycznia 1914	<i>Der Proceß Iesu Christi vor dem jüdischen Syned- rium</i>	lwowska obrzędka greckiego	prezbiter, Augustineum
124.	LASEK Jan nr 465	8 maja 1914	<i>Ojcowie i panowie kościelni (wytrykusze) w diecezji przemy- skiej</i>	przemyska obrzędka łacińskiego	prezbiter, Augustineum

125.	WRZOŁ Józef nr 474	30 czerwca 1914	<i>Die Echtheit des 2. Thessalonicher Briefes</i> (kart X, 181)	wrocławska	prezbiter, katecheta we Freistadt
126.	CEHELSKYJ vel CEGIELSKI Ignacy Klemens nr 493	2 lipca 1915	<i>Die Einheit und Gliederung der Bergpredigt</i>	lwowska obrzędka greckiego	prezbiter
127.	POPŁICHA JÓZEF nr 505	11 maja 1916	<i>Der Sintflutbericht in der Bibel und in dem babylo- nischen Sagen</i>	lwowska obrzędka łacińskiego	prezbiter, Augustineum
128.	BABYN Bazyli nr 532	16 marca 1918	<i>Ein Unionsversuch der ruthenischen Kirche mit Rom im 13. Jahrhunderte. (Union Daniels Königs von Halitsch mit Rom)</i>	stanisławowska	prezbiter

* W *Rigorosoprothocoll der Theologischen Fakultät 1803–1843* (UAW, Th 41) zapisano „Ankwicz Andreas Dioceseos Tarnoviensis clericus”.

** Od początku roku akademickiego 1880/81 promocje doktorskie odnotowywano pod kolejnymi numerami.

Źródła: UAW, M 30: *Matrikel der k. k. Universität zu Wien über die an derselben promovierten Doctoren (1833–1859)*; M 31: *Promotions Protokoll der Katholisch-Theologischen Fakultät der Universität Wien 1761–1964*; Th 20: *Acta Facultatis Theologicae 6 (1794–1849)*; Th 21: *Matricula inclytæ Facultatis Theologicae (1611–1851)* – promocję A. Tyńskiego odnotowano pod tym samym dniem i miesiącem w roku 1820; Th 44: *Catalogus dd. Doctorum s. Theologiae (1384–1827)*; Th 45: *Catalogus doctorum s. Theologiae (1761–1848)* – promocje A. Ankwicza i M. Barwińskiego odnotowano pod tym samym dniem i miesiącem w roku 1809; Diözesanarchiw Wien: *Instituts-Protokoll des Frintaneums*, Bd. 1–6; K. Honěk, *Dissertationsverzeichnis der Katholischen Theologischen Fakultät an der Universität Wien von 1831 bis 1984*, [Wien 1986].

Wśród wymienionych wyżej 128 doktorów teologii Uniwersytetu Wiedeńskiego byli metropolici lwowscy obrzędka łacińskiego Andrzej Alojzy Ankwicz i bł. Józef Bilczewski oraz obrzędka greckiego Grzegorz Jachimowicz, Spiridion Litwinowicz i Józef Sembratowicz, biskupi przemyscy obrzędka łacińskiego Michał Korczyński i Antoni Manastyrski oraz Antoni Gałęcki administrator apostolski w Krakowie, a także biskupi przemyscy obrzędka greckokatolickiego Jan Śnigurski i Julian Pelesz oraz Grzegorz Chomyszyn, biskup stanisławowski. W ich gronie znajdowali się także biskupi pomocniczy w Przemyślu Józef Glazer (obrzędek łaciński) i bł. Grzegorz Łakota (obrzędek greckokatolicki. „Wie-

deńskim” doktorem teologii był również Józef Bocian greckokatolicki biskup pomocniczy we Lwowie. Profesorami uniwersytetów w Krakowie i we Lwowie zostało 24 doktorów *Almae Matris Rudolphinae*. Na katedrach Uniwersytetu Jagiellońskiego zasiadło ośmiu. Byli to księża: Gabryl Franciszek, Lamboy Emilian, Lenkiewicz Zygmunt, Penka Ignacy, Schindler Jan Chrzyciel, późniejszy prezes Senatu Wolnego Miasta Krakowa, Schindler Aleksander, Sosnowski Feliks i Staroniewicz Jan. Zastępcą profesora był Krzysiak Jan. Profesorami Uniwersytetu Lwowskiego zostało 16 doktorów „wiedeńskich”: Barwiński Marcin, Bartoszewski Jan, Delkiewicz Józef, Harasiewicz Jan, Iwański Sebastian, Jaryna Józef, Jaszowski Błażej, Komarnicki Józef, Kucharski Jan, Mazurkiewicz Jan, Myszkowski Tytus, Penka Ignacy, Szurek Stanisław, Tyczyński Sebastian, Tyński Aleksander i Watzka Józef. Zastępcami profesorów byli: Laskowski Józef, Peltz Franciszek i Poplichy Józef. Wielu z tych profesorów i docentów wniosło znaczny wkład do nauki i kultury polskiej i ukraińskiej.

DIOCESAN PRIESTS FROM GALICIA AND THE DUCHY OF CIESZYN,
DOCTORS OF THEOLOGY OF THE UNIVERSITY OF VIENNA 1809–1918

S u m m a r y

In the 19th century, a considerable number of diocesan priests from the Polish lands, being under the Austrian partition, studied at the University of Vienna. Many of them received Doctor's Degree in Theology. On the basis of documents preserved in the Archives of the University of Vienna it was possible to define 128 names of priests from Galicia and the Duchy of Cieszyn, their dioceses, dates of their doctoral promotions, titles of almost all dissertations and the posts they held during their doctoral studies. They were often graduates of the Vienna theological institutions: the Imperial-Royal City School (Wiener k.k. Stadtconvict) or the Greek Catholic Central Seminary (Das griechisch-katholische Zentralseminar). In 1916, the elitist Higher Educational Institute for Diocesan Priests called Augustineum (das höhere Priester-Bildungs-Institut für Weltpriester zum hl. Augustin) was founded in the capital of the Austrian Empire by Francis II, due to the efforts of Father Jakob Frint, priest at the Castle of Vienna, who was influenced by Saint Clement Maria Hofbauer. The objective of the Institute was to educate, in the spirit of Catholic Restoration and overcoming Josephism, the elite of clergy, future bishops, university professors, lecturers and educators of major seminaries as well as senior officers of the Church administration. Father Frint was director of the Institute for the first 10 years till he was appointed Bishop of Sankt Pölten. The Institute was also named after Father Frint, in recognition of his merits in the fields of formation and education of clergy. The educational objective of the 'Frintaneum' was to confer after at least three-year studies a doctor's degree on students coming from various countries of the Habsburgs' Empire. The graduates of the Educational Institute achieved the biggest number of the Doctorate in Theology of the University of Vienna. At first, in order to earn a doctor's degree one had to

write a scholarly dissertation or to take examinations, the so-called corollarium, in theology as a whole. From 1777, dissertations and four examinations in biblical hermeneutics, dogmatic and polemical theology, moral and pastoral theology as well as Church history and canon law, were required. A doctoral student had to defend in public 50 theses chosen from obligatory theological disciplines. In the 19th century the requirements were: four-year theological studies completed with a good result and four examinations called 'rigours' in four groups of theological subjects: Old Testament and New Testament studies, dogmatic theology, moral and pastoral theology as well as Church history and canon law. After passing these examinations a doctoral student submitted a dissertation in Latin. The next step was a public defense (dispute) of the 50 theses in question. The dispute was given up in 1873. A larger doctoral dissertation was required instead. From 1903, dogmatic theology and apologetics were taken as an oral examination. The dissertation was to be written on a theme freely chosen from one of the three groups of subjects: biblical studies, moral and pastoral theology, and Church history and canon law. From that time students had to take three examinations. There was no examination concerning the group of subjects the dissertation was written upon. Later, numerous doctors of theology of the University of Vienna became bishops and university professors in Cracow and Lvov (the Polish Lwów). Some of them made an outstanding contribution to European science and culture.